

بسمه تعالی
نهضت آزادی ایران
تاسیس ۱۳۴۰

شماره: ۱۴۲۶
تاریخ: ۱۳۷۰/۵/۱

بیانیه
روزنه‌های امید... .

... اگر چه ضعیف

آقای هاشمی رفسنجانی ریاست جمهوری اسلامی در روز ۲۵ تیرماه در دیدار با وزیر امور خارجه و نمایندگان ایران در خارج از کشور خطاب به آنان مطالبی بیان کردند که حائز اهمیت و در خور عنایت می‌باشد.

ایشان در سخنان خود از جمله چنین فرموده‌اند:^۲

- «ما نباید با آنان (ایرانیان خارج از کشور) همچون افراد بیگانه رفتار کنیم... بلکه با ایجاد تسهیلات لازم زمینه بازگشت آنان را به کشور فراهم آوریم.

- سیاست ما سیاست دشمن‌تراشی نیست. در حال حاضر با کشوهائی که تمایل دارند با ما همکاری کنند روابط خوبی داریم.

- نظرات مخالف به خاطر کیفیت محیط آزاد سیاسی کشور است و در نهایت می‌تواند سازنده باشد.

- صدور انقلاب هیچگاه از طریق زور عملی نمی‌شود و به عقیده من بهترین راه برای صدور انقلاب

این است که شرایطی در داخل کشور داشته باشیم که دیگران بفهمند راه ما درست است.»

1- یوسف ۸۷... و از رحمت خدا نومید مباشید که هرگز جز کافران کسی از رحمت خدا نومید نیست.

2- نقل از روزنامه اطلاعات مورخ ۷۰/۴/۲۶ (صفحه اول)

اینکه ریاست جمهوری بنابر چه مصلحت و سیاست یا تشخیص و تحلیلی به چنین نتایج و نظرات رسیده‌اند در جای خود قابل بحث و تامل است ولی به هر حال حرفهائی زده شده است که علی‌الاصول صحیح است و بسیاری، از جمله خود ما، علیرغم جو سازبها و شعارها، زده‌اند و خواسته‌اند. یکی از مواردی که سران نهضت آزادی به خاطر آن بارها مورد بدترین انواع تهمت‌های بیجا قرار گرفتند اعلام مواضع اصولی از همین نوع در سیاست خارجی بوده است و اکنون خوشوقتیم که بعد از گذشت ۱۳ سال از پیروزی انقلاب بالاخره صحت این مواضع از زبان ریاست جمهوری عنوان می‌گردد. اینک باید امیدوار بود که این مطالب در جهت اصول و مصالح و آئین و ملک و ملت تحقق و توسعه یابد.

آنچه که جا دارد اضافه و آرزو کنیم این است که:

(۱) لازمه آزاد بودن محیط سیاسی در کشور تنها دادن اجازه انتقاد و اعتراض به جناحهای خودی نیست. بلکه همگان، به ویژه غیر موافقان و غیر وابستگان به حاکمیت، باید در حدودی که قانون اساسی برای آزادیها تعیین کرده است از چنین آزادیهای برخوردار باشند. هیچگاه در یک نظام بسته انحصارگر و در محیط اختناق و شعار تلاشها به سازندگی و خیر و مصلحت منتهی نخواهد شد و هیچ کشوری به حق و حقیقت و سعادت دست نخواهد یافت.

(۲) نه تنها با ایرانیان پناهنده و آواره مقیم خارج نباید چون بیگانگان رفتار نمود بلکه ایرانیان داخل کشور که اکثریت جامعه را تشکیل می‌دهند نیز نباید حالت بیگانه و صغار و سفهای محروم از حقوق خدادادی و قانونی را داشته باشند. چه بسیار مردم مظلوم مخلص و خالص این مرز و بوم که مقیم ایرانند ولی بیش از پناهندگان به خارج احساس غریبی و آوارگی می‌کنند! بسیاری از ایرانیانی که ترک وطن کرده و آواره سرزمین‌های دور و نزدیک بیگانه شده‌اند عمدتاً به خاطر نابسامانی‌ها و ظلم‌ها و ستم‌ها در داخل کشور و عدم حکومت قانون می‌باشد و تنها راه برای بازگرداندن آنها به کشور توبه و اصلاح است و اگر حاکمیت واقعاً به بازگشت آنان علاقه دارد می‌بایستی با تمکین از قانون و احترام به حقوق و آزادیهای اساسی ملت راه باز کند تا نه تنها جلوی فرار و آوارگی گرفته شود بلکه سایرین هم برگردند.

۳) اگر سیاست دشمنتراشی در مورد بیگانگان غلط از آب درآمده است و باید به سراغ همکاری و ایجاد روابط حسنه رفت به طریق اولی در داخل نیز باید این سیاست و سنت خطا و خیانت تلقی شده، دست دوستی و دعوت به سوی ایرانیان مقیم کشور دراز گردد. متولیان نظام و مقامات مملکت باید ایران را از آن ایرانیان و خود را امانتدار و مامور آنان بدانند و نه آنکه آن را میراث انقلاب و ملک اختصاصی صنف خود و پیروانشان تلقی کنند. قانون اساسی در اصول سوم، نوزدهم و بیستم به هر فرد ایرانی اعم از مکتبی و غیرمکتبی یا موافق و مخالف حاکمیت حق برخورداری مشترک و مساوی از حقوق و حیثیت زندگی، آزادی معیشت و خدمت به کشور و نظام را داده است.

۴) و اما صدور انقلاب، به یقین با زور عملی نیست بلکه صدور اسلام و انقلاب و ایجاد قدرت و وحدت در مملکت نیز بدون وجود آزادی، حسن نیت، حسن مدیریت و اجرای صادقانه قانون و عدالت در داخل کشور تأمین نخواهد شد.

* * *

تنها با چنین سعه صدر و اعتقاد و انصاف است که علاقه‌مندان به نجات ملت و استقلال ایران و انتشار و استعلائی اسلامی می‌توانند با توسل و توکل به خداوند رحمان امیدوار به همکاری و فداکاری ملت برای حل مسائل پیچیده و مصائب کوه پیکر و مآلاً رسیدن به آینده بهتر باشند.

نهضت آزادی ایران

اول مردادماه ۱۳۷۰